

at lave virksomhedsbørnehaver og alle mulige andre ting, og det synes jeg udmærket man kan gøre i dag. Det er slet ikke der, forskellen er. Forskellen er, om man skal kunne trække penge ud af institutionerne, eller om man ikke skal kunne trække penge ud af institutionerne.

Jeg har ikke noget imod, at man tjener penge, men jeg har noget imod, at man skal tjene penge i kraft af offentlige tilskud og med dette forslag oven i købet i kraft af offentlige merudgifter. Det kan ikke lade sig gøre, medmindre man poster alle de penge i, der står i bemærkningerne man vil. Det er da interessant, at Venstre og Konservative – Dansk Folkeparti skal jeg ikke udtale mig om – synes, at det er fedt, at man poster en masse offentlige penge ud i private virksomheder, som dermed skal have lov til at trække et overskud ud. Det er sådan set lidt nyt for mig, men jeg er jo også ny nu.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Mange tak. Jeg vil gerne med det samme løfte sløret for, at SF altså ikke støtter det her lovforslag.

Vi mener, det repræsenterer et helt grundlæggende opgør fra regeringens side med nogle helt fundamentale principper i den danske velfærdsmodel. Familie- og forbrugerministerens lovforslag er en genfremsættelse af lovforslaget om, at private driftsherrer skal kunne drive daginstitutioner, og at de skal kunne tjene penge på det, og at det nuværende loft på forældrebetalingen på henholdsvis 30 pct. og 33 pct. skal væk, sådan at de nye private daginstitutioner kan koste det, de vil.

Vi er også imod, at private skal kunne tage overskuddet ud. Det er der nogle der har det fint med, men det har vi ikke. Vi synes, det er højest ubehageligt at se på. Der har på et tidspunkt været en diskussion om narkobehandling, stofmisbrug osv., og det er ret ubehageligt at se på, at folk kan skaffe sig formuer på andres ulykker.

Vi er imod det her, fordi det betyder en deling af børn i førskolealderen. Vi har altid eller i hvert fald i mange år her i Danmark bestræbt os på at holde børn samlet i et forløb. Vi har bestræbt os på det ud fra demokratiske hensyn. Vi har ønsket, at arbejdsmandens børn skulle gå i

daginstitution og i skole sammen med direktørens børn for at sikre, at vi kunne holde sammen på et samfund, der består af mange forskellige sociale grupperinger.

Det, man lægger op til her, tror jeg enhver vil kunne bekræfte, er, at man får fordelt børn, sådan at de børn, hvis forældre har råd, kan være i de børnehaver, der er dyre, hvor der ikke er noget loft, altså de private. Forældre, der ikke har råd til at betale mere end loftsbeløbet, vælger så de offentlige, og så har vi fået den deling af børnene, som vi har bekæmpet i en årrække.

Så har der været en del sammenligninger med Norge. Norge har meget kraftigt udbygget den private sektor, fordi de kom meget sent i gang med de offentlige udbygninger. Derfor var de også nødt til at søge hjælp hos de private. Men vi er jo ikke i den tvangssituation. Deres erfaringer er helt entydige, nemlig at de private institutioner ikke vil tage børn med problemer, at de ikke vil tage handicappede børn, at de ikke vil tage børn, der er tosprogede osv., plus at det er fantastisk svært at sikre informationer fra de private børnehaver til det offentlige system, fordi de konkurrerer om, hvem der skal stå for de kommende børnehaver, og så udleverer man ikke oplysninger.

Endelig synes jeg, at man skal mærke sig, at der ikke er en eneste af dem, der arbejder med børn, som har ønsket det her forslag. Det gælder de organisationer, der arbejder inden for området, og det gælder forældreorganisationer.

Det kunne godt ligne, at man tilstræber at ændre den danske velfærdsmodel hen i retning af den amerikanske model, hvor man ønsker øget brugerbetaling, hvor man ønsker øget deling af børn, og hvor man ønsker et grundlæggende opgør med store dele af den velfærdsordning, vi har i dag. Det er i det lys, vi skal se forslaget.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Der er stor brug for at gøre noget med hensyn til de danske vuggestuer, børnehaver og dagtilbud i det hele taget. Det har længe været et stort emne, at der er brug for en kraftig ressourcetildeling.

Kl. 17.15

Man har gjort utrolig meget igennem mange år for at sikre, at der var pasningstilbud til alle. Det er nu snart ved at være nået, men det har